

בש"פ 6311/14 - אנס ברהם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6311/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: אנס ברהם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת בעמ"ת 36686-09-14 מיום 18.9.2014 שניתנה על ידי כבוד השופט א' אברהם - סג"נ

בשם המבקש: עו"ד דיב א' תלחמי

החלטה

לפניי בקשה ליתן רשות ערר בהתאם לסעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטתו של בית המשפט המחוזי בנצרת (סגן הנשיא א' אברהם) בעמ"ת 36686-09-14 מיום 18.9.2014, במסגרתה דחה ערר שהוגש על החלטתו של בית משפט השלום בנצרת (השופט א' נעמן) במ"ת 24361-08-14 מיום 11.9.2014.

הליכי המעצר עד כה

1. ביום 17.8.2014 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה

עמוד 1

לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. לפי עובדות כתב האישום, המבקש הינו תושב יהודה ושומרון ובזמן הרלוונטי לכתב האישום, לא היו ברשותו אישורי כניסה ו/או שהייה ו/או עבודה בישראל כנדרש על פי חוק. בתאריך 16.8.2014, בסמוך לשעה 1:30, בשכונת חלת אל דיר בנצרת, נמצא כי המבקש נכנס לישראל ושהה בה שלא כדין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת האשמות המיוחסות למבקש, הכוללות אף הודאה מלאה של המבקש. עוד נטען, כי המבקש עקף את רשויות הביטחון ובכך מנע מהם למלא תפקידם להגן על תושבי ישראל, ובזאת לימד על עצמו כי הינו מסוכן לביטחון הציבור וקמה עילה למעצרו לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים. כן נטען, כי המבקש הספיק לצבור שלוש הרשעות קודמות בעבירות זהות, וכן בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. לא למותר לציין כי במועד הגשת הבקשה הרשעתו האחרונה של המשיב הייתה מיום 18.2.2014, במסגרתה הוא נדון לארבעה חודשי מאסר בפועל אשר מהם השתחרר רק ביום 1.6.2014. כן, לחובתו של המבקש מאסר על תנאי בר הפעלה של שלושה חודשים.

4. הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים בפני בית משפט השלום נדחה מספר פעמים בשל בקשות הצדדים ובשל העברת הדיון לשופט תורן.

5. בדיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 1.9.2014, הסכים בא כוחו של המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ולקיומה של עילת מעצר אך עתר לשחרור המבקש לחלופת מעצר. לשם החלטה בעניין חלופת המעצר, הורה בית משפט השלום לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בהקדם האפשרי. על החלטה זו הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי ביום 3.9.2014. ערר זה נדחה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 4.9.2014, בנימוק כי בית משפט השלום לא קבע מסמרות בעניין החלטתו לבקשה לגופה וכל שביקש הוא ששירות המבחן יחווה דעתו טרם קבלת החלטה בעניין חלופת המעצר. גם על החלטה זו הגיש המבקש בקשת רשות ערר לבית משפט זה, בטענה כי בית המשפט המחוזי לא בחן בעצמו את הטענות על טיב חלופת המעצר לפני אישור הפנייה לשירות המבחן, וכן, לא הקדים את מועד הדיון שנקבע בבית משפט השלום. ביום 9.9.2014 בקשת רשות הערר נדחתה על ידי בית משפט זה. השופט פוגלמן קבע כי עניינו של המבקש נדון לפני שתי ערכאות, אשר מצאו כי לא נפל פגם בהחלטה להורות על מעצרו עד להכנת תסקיר מעצר. מצב זה לא גילה עילה למתן רשות לערור.

6. לא נחה ידו של המבקש וזה הגיש בקשה דחופה לעיון חוזר בהחלטת בית משפט השלום מיום 1.9.2014. בבקשה זו ציין כי שירות המבחן הבהיר כי בשל העומס בו הוא שרוי, לא יוכל להגיש את תסקיר המעצר במסגרת הזמן שנקבע בהחלטה. ביום 11.9.2014 נדחתה בקשה זו על ידי בית משפט השלום, בנימוק כי הוא אינו יושב כערכאת ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי. המבקש המשיך והגיש לבית המשפט המחוזי ערר על ההחלטה לדחות את בקשתו לעיון חוזר. בית המשפט המחוזי קבע כי הערר יישמע ביום 18.9.2014. על החלטה זו הגיש המבקש בקשה דחופה להקדמת מועד דיון. ביום 16.9.2014 דחה בית המשפט המחוזי בקשה זו בשל פרק זמן משביע רצון בו מתנהלות בקשות המבקש.

7. ביום 18.9.2014 דחה בית המשפט המחוזי את הערר בקובעו כי טענותיו של המבקש נבחנו ונדחו אף בגלגול שלישי. כן צוין, כי דחיה קלה שנתבקשה על ידי שירות המבחן אינה משנה מהחלטתו של בית המשפט, לפיה יש להמתין לקבלת התסקיר.

הבקשה ליתן רשות ערר

8. בבקשה שלפניי, חוזר המבקש על טענותיו בדבר הימשכותו הנגררת של ההליך וההמתנה הארוכה לתסקיר המעצר. לשיטתו, במקרה זה מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות את התערבותו של בית משפט זה. שכן, החלטת בית המשפט המחוזי פוגעת בזכויותיו מעל למידה הדרושה. בנסיבותיו מפרט המבקש כי הוא שיתף פעולה עם חוקריו; הודיע על הרשעותיו הקודמות; משפחת כלתו העתידית הודיעה על הקפאת החתונה עד לשחרורו; ומועד הדיון נופל בעיצומו של חג הקורבן.

9. כמו כן, טוען המבקש כי עניינו טומן בחובו מספר שאלות משפטיות עקרוניות המצדיקות מתן רשות לערור. שאלות אלה סובבות סביב הסוגיה של הזמנת תסקיר למרות שהנתונים, לשיטתו, מספיקים למתן הכרעה. משכך, היה על בית המשפט המחוזי, בשבתו כערכאת ערעור, לשוב ולבחון את ההחלטות הרלוונטיות ולשקול בכובד ראש מתן החלטה שתתקן את עיוות הדין שנגרם לו.

דיון והכרעה

10. דין הבקשה להידחות.

אכן, הלכה היא כי דיון בנושא מעצר ב"גלגול שלישי", לפי סעיף 53(א1) לחוק המעצרים, שמור למקרים מיוחדים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך. כן מדובר במקרים בהם מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת, כגון פגיעה לא מידתית בזכויות הנאשם או אי מתן משקל ראוי לשלום הציבור לביטחונו (ראו למשל, בש"פ 4900/12 מדינת ישראל נ' פלוני (25.6.2012); בש"פ 2173/11 גמאל אל ג'ניני נ' מדינת ישראל (22.3.2012); בש"פ 5702/11 צופי נ' מדינת ישראל (8.8.2011); בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' ג'ריס (17.4.2011)).

בעניינינו, אין נסיבותיו של המקרה מצדיקות מתן רשות לערר נוסף, קל וחומר היות שמדובר ב"גלגול שלישי" בפעם השנייה בעניינו של המבקש. אין שונה בקשה זו מהבקשה הראשונה שהוגשה לבית משפט זה, ולכך יפים ומספיקים הם נימוקיו של חברי השופט פוגלמן בבש"פ 6027/14:

"עניינו של המבקש נדון לפני שתי ערכאות, אשר מצאו כי לא נפל פגם בהחלטה להורות על מעצרו עד להכנת תסקיר מעצר, שאז תידון שאלת מעצרו עד תום ההליכים, בין היתר בשים לב לעברו של המבקש. על פי אמות המידה עליהן עמדנו, הכרעה זו אינה מגלה עילה למתן רשות לערור. אף לא מצאתי כי הטענה בעניין החתונה מקימה עילה למתן רשות כאמור. המבקש יוכל לפנות בבקשה מתאימה בעניין זה - כמו גם בעניין הקדמת הדיון - לשופט המעצרים שיחליט בסוגיה זו כחכמתו".

הנה כי כן, מדובר במקרה פרטני אשר נבחן פעמים רבות בפני מספר ערכאות. הסוגיה אינה מעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, ואין בנמצא נסיבות חריגות ומיוחדות המצדיקות התערבות של בית משפט זה.

11. עם זאת, נוכח התקופה הארוכה בה נמצא המבקש במעצר, בית משפט השלום מתבקש לקיים את הדיון במועדו ולא לדחותו עוד.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' בתשרי התשע"ה (29.9.2014).

שׁוֹפֵט
